

ПОЛИМЉЕ

ЛИСТ ЗА ДРУШТВЕНА И ПОЛИТИЧКА ПИТАЊА

ISSN 0353-6815

ГОДИНА LXXV

БРОЈ 3072

ЦЕНА 70 ДИНАРА

ПРИЈЕПОЉЕ

23. ЈАНУАР 2026.

Пријеполци ван Пријепоља

Ријалда Мујезиновић

Стр. 8

АПЕЛ ЗА ПОМОЋ

Годишња претплата

NBS IPS QR

Alexandar
cosmetics

Стр. 2

Стр. 4

Стр. 4

Стр. 5

JG JONOVIĆ
Gradnja
Prijeplje
Telefoni:
033/716 680; 069/19 18 043

У хладној води
Лима – топлина
вере

Стр. 2

Када љубав
према породици
Иване Кувачић
постане слатки
занат

Стр. 4

„Хасене“ у
Пријепољу:
Хуманост која
гради дугорочна
решења

Стр. 4

Из вика - право
у срце

Стр. 5

PRISPIN
info@prispiindoo.com
0641358944

JAVNO KOMUNALNO PREDUZEĆE
Lim
„Lim“
PRIJEPLJE

volim
dobro u ljudima
HRANA NAŠEG KRAJA
THE FOOD OF OUR REGION
www.volim.rs

ZU APOTEKA
VIVA - Dijab
Prijeplje
033 711 189; 710 008
Priboj
033 244 90 85; 244 90 86

GRAFOKARTON
Prijeplje
033/710 009;
710 409;
www.grafokarton.net
office@grafokarton.net

ROMA
company
Boje • Fasade • Tapete
www.roma.rs

ПРИЈЕПОЉЕ
ТУРИСТИЧКА ОРГАНИЗАЦИЈА
За твој савршен дан!

Elan
Syntelan
Prodaja: +381 33 780-006, +381 33 780-406

Перспектива
Bjelopoljski put BB 31300 Prijeplje
033/710155 064/8599300
info@perspektiva.rs www.perspektiva.rs

.rs
wtic
Informatički inženjering

Догађаји

У хладној води Лима – топлина вере

У духу вере, традиције и заједништва, у Пријеполу је и ове године обележен велики хришћански празник Богојављење, традиционалним пливањем за Часни крст. Манифестацију су организовали Српска православна Епархија милешевска и Црквена општина Пријеполје, уз подршку локалне самоуправе.

Иако је почетак године обележио висок водостај реке Лим и неизвесност да ли ће догађај моћи да буде одржан, вода се

повукла, а вера и воља окупљених остале су снажне. Обележавање једног од 15 највећих хришћанских празника,

установљеног у спомен Христовог крштења и објављивања Богочовека, започело је светом литургијом у шест часова ујутру. Након тога, улицама града прошла је литија, на чијем челу је био владика милешевске епархије господин Атанасије, да би потом, уз молитву и водоосвећење, уследило пливање за Часни крст.

Безбедност учесника и бројних грађана који су пратили догађај обезбеђивали су припадници Министарства унутрашњих послова, ватрогасци-спасиоци и екипа Хитне помоћи, а организатори су подсетили да је за учешће неопходан лекарски преглед, како би овај чин вере протекао у најбољем реду.

У хладне воде Лима ове године запливала су 43 учесника, а први до Часног крста допливао је Саво Матовић. По завршетку пливања, победнику и свим учесницима уручени су пригодни поклони, као мали знак захвалности за храброст, одлучност и снагу вере коју су тог дана показали.

Међу пливачима било је и оних који већ годинама са радошћу учествују у овој манифестацији.

„Данас по пети пут учествујем. Нема ту неких припрема, све је с вољом Божијом, са вером у Исуса Христа“, рекао је Јован Живковић. Посебну пажњу и симпатије окупљених изазвала је породица Кувелић, чији су чланови заједно ушли у реку.

„Трему немам, осећај је одличан. Прошле године сам хтео да пливам, али сам из здравствених разлога спречен био. Прилика да учествује у овом догађају човеку испуни срце“, истакао је Блажо Кувелић, отац четворице синова који су сви учествовали у пливању.

„Ово је пета година откако учествујем. Мотивација ми је вера и љубав према Богу“, додао је Ђорђе Кувелић, док је Немања Кувелић подсетио да „све почиње Божићним постом, молитвом, празницима који су претходили и сутрашњем празнику“.

О дубоком значају празника Богојављења говорио је и владика Атанасије, истичући снажну симболику воде и Божијег јављања човеку.

„Ми смо у предности у томе што

сам Бог нама се јавља. Јавио се, обзанинио се, открио се, показао се. Зашто? Зато што је он наш отац и брине о нама и то ми исповједамо у нашим молитвама на литургији. Сам живот у Цркви јесте једно богојављење, али овај данашњи празник је специфичан. Господ улази у воду као најосновнији елемент нашег живота, да улажењем, додиром својим божанским тај животни простор очисти и освети, да га преобрази“, поручио је владика. Манифестацији су присуствовали и представници локалне самоуправе, војске и других институција, који су заједно са грађанима поделили радост празника.

Верица Кијановић

„ЛЕД“ – прича о коренима и судбини пред пријеполском публиком

У Малој сали Дома културе пријеполска публика имала прилику да погледа снажну и емотивну монодраму „ЛЕД“, рађену по тексту Радоша Бајића, у извођењу глумца Александра Којића.

Ова представа доноси потресну причу о човеку, његовим коренима, љубави, вери и судбини. Настала 1975. године, „ЛЕД“ носи снажну симболику и универзалне поруке, осветљавајући темеље српског села и идентитета народа. Кроз дирљив монолог говори се о пролазности, жртви, одговорности и борби за људско достојанство, али и о немоћи човека пред природним законима и сопственим животним путем. Судбина младића који се одриче снова

зарад породице и огњишта истовремено указује и на разлоге због којих село полако одумире.

За овај пројекат, који културу враћа њеним изворима и промовише љубав према човеку

и традицији, Александар Којић је награђен престижним признањем „Чувари културног

наслеђа – Anny Style Awards 2025“.

Директорка Дома културе Адмира Мостарац је подсетила и на програм посвећен Савиндану који се у понедељак организује у организацији Епархије милешевске, као и на свечаност обележавања школске славе Светог Саве у уторак у организацији ОШ „Владимир Перић Валтер“.

Мостарац је нагласила да грејање у Великој сали функционише, али да су проблеми са водом у појединим просторијама проузроковали кашњење у покретању грејања и одлагање неких програма, уз очекивање да ће они бити реализовани почетком фебруара.

В.К.

Пријеполје представљено на сајму туризма у Бечу

Пријеполје представљено на сајму туризма у Бечу

Туристичка организација Пријеполја учествује на једном од најзначајнијих међународних сајмова туризма у Европи – Ferien-Messe Wien 2026, који се одржава од 15. до 18. јануара у главном граду Аустрије.

Пријеполје се представља на заједничком штанду са Туристичком организацијом регије Западна Србија, где посетиоци имају прилику да се упознају са природним лепотама, културно-историјским знаменитостима и туристичким потенцијалима нашег краја. Посебан акценат стављен је на аутентичне

пејзаже, активни одмор и богату традицију овог дела Србије.

Током сајма организоване су бројне промотивне активности, сусрети са туристичким професионалцима и посетиоцима, као и културни програм који додатно приближава дух и обичаје западне Србије међународној публици.

Учесће на сајму у Бечу представља значајну прилику за јачање међународне промоције Пријеполја, успостављање нових сарадњи и повећање интересовања страних туриста за овај крај.

А.П.

Servisne informacije

Besplatna banja za penzionere: 10 dana lečenja o trošku države

Republički fond za penzijsko i invalidsko osiguranje raspisao je Oglas za prijem zahteva za upućivanje korisnika penzija na besplatnu rehabilitaciju za 2026. godinu. Pravo na desetodnevnu rehabilitaciju u zdravstveno-stacionarnim ustanovama i banjско-klimatskim lečilištima imaju korisnici starosnih, invalidskih i porodičnih penzija sa prebivalištem na teritoriji Republike Srbije, čiji iznos penzije ne prelazi 56.834 dinara. Na oglas se mogu prijaviti penzioneri koji, osim penzije

do navedenog iznosa, nemaju druga lična primanja, kao i korisnici koji su pravo na penziju ostvarili primenom domaćih propisa, a primaju i penziju iz inostranstva, pod uslovom da zbir tih primanja (preračunat po srednjem kursu NBS na dan 8. januara 2026. godine - 1 evro = 117,3227 dinara) ne prelazi 56.834 dinara. Uz prijavu je potrebno dostaviti penzijski ček, dokaz o visini penzije iz inostranstva (izvod banke, potvrdu inostranog nosioca osiguranja i slično), popun-

jenu prijavu sa izjavom na propisanom obrascu u kojoj se navodi u kojoj ustanovi korisnik želi da koristi rehabilitaciju, kao i izjavu da, osim penzije, nema drugih ličnih primanja i da nije koristio rehabilitaciju po oglasima u periodu od 2020. do 2025. godine. Korisnik takođe ovlašćuje Fond da u njegovo ime zaključi ugovor sa ustanovom u kojoj će koristiti rehabilitaciju. Medicinska dokumentacija nije obavezna i podnosi se u zatvorenoj koverti, ukoliko je korisnik poseduje.

Fond snosi troškove smeštaja, kao i putne troškove pratioca za korisnike koji imaju pravo na pomoć i negu drugog lica, kao i u drugim izuzetnim slučajevima. Prijave se podnose udruženjima i odborima korisnika penzija prema mestu prebivališta, odnosno nadležnoj filijali Fonda. Korisnici sa teritorije AP Kosovo i Metohija, koji borave van pokrajine, prijave podnose najbližoj organizacionoj jedinici Fonda. Prijava se može podneti i u mestu boravka, ako se penzi-

oner u tom trenutku ne nalazi u mestu stalnog stanovanja. Članstvo u penzionerskim organizacijama nije uslov za korišćenje ovog prava. Prijave se podnose od 12. do 28. januara 2026. godine. Preliminarne rang-liste biće objavljene dvadeset petog radnog dana po isteku oglasa, a korisnici imaju pravo na prigovor u roku od pet radnih dana od dana objavljivanja. Konačne rang-liste biće istaknute na oglasnim tablama udruženja penzionera, Direkcije Fonda, filijala i ispostava.

Veće osnovice, veći doprinosi: Šta donosi 2026. godina za samostalne uplatnike

Od uplate za januar 2026. godine važe nove osnovice osiguranja, koje su za 11,6 odsto više u odnosu na prethodnu godinu. Građani mogu da se opredele za jednu od 13 osnovica osiguranja, nezavisno od stepena stručne sprema koju imaju. Prema Zakonu o doprinosima za obavezno socijalno osiguranje, najniža osnovica osiguranja iznosi 35 odsto prosečne republičke zarade za prethodnih 12 meseci i iznosi 51.297 dinara, dok najviša osnovica iznosi pet prosečnih zarada, odnosno 732.820 dinara.

Stopa doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje iznosi 24 odsto, što znači da se mesečni izdatak za samostalnu uplatu doprinosa kreće u rasponu od 12.311,28 do 175.876,80 dinara. Iznosi osnovica osiguranja i doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje važe za celu 2026. godinu i dostupni su građanima na zvaničnom sajtu Fonda PIO, kao i na oglasnim tablama u svim filijalama. Fond PIO podseća građane koji se opredele za samostalnu uplatu doprinosa po osnovu člana 15 Zakona o PIO da je rok dos-

pelosti za uplatu 15. u mesecu za prethodni mesec. Jednom izabrana osnovica može se promeniti, uz obavezu podnošenja novog zahteva. Takođe, građani koji više ne žele da samostalno uplaćuju doprinose dužni su da podnesu zahtev za prestanak uplate. Pravo na samostalnu uplatu doprinosa imaju sva lica koja su van obaveznog osiguranja (nezaposleni, studenti, domaćice, đaci i druga lica), pod uslovom da su starija od 15 godina, da imaju prebivalište na teritoriji Republike Srbije, da nisu ko-

risnici penzije ostvarene u Srbiji ili u državi sa kojom je zaključen međunarodni ugovor o socijalnom osiguranju, kao i da nije nastupio neki od slučajeva po osnovu kojih se ostvaruje pravo iz penzijskog i invalidskog osiguranja. Ukoliko je neki od tih slučajeva nastupio, svojstvo osiguranika može se steći samo za slučaj koji nije nastupio. Svojstvo osiguranika stiče se danom podnošenja zahteva, a na zahtev se može steći najranije 30 dana pre dana podnošenja zahteva. Svojstvo osiguranika prestaje danom za koji se lice

u zahtevu opredeli ili ako doprinos ne bude plaćen u roku od šest meseci od dana dospelosti, kada svojstvo osiguranika prestaje najranije sa poslednjim danom za koji je doprinos plaćen. U staž osiguranja računa se vreme za koje je lice, po osnovu člana 15 Zakona o PIO, plaćalo doprinose za penzijsko i invalidsko osiguranje. Prema podacima iz decembra 2025. godine, samostalnu uplatu doprinosa po ovom osnovu koristi oko 22.000 građana u sistemu Fonda PIO.

Ponovo počela proizvodnja u Rafineriji u Pančevu

Posle gotovo dva meseca pauze, 18. januara u Rafineriji nafte u Pančevu ponovo počela proizvodnja naftnih derivata. Ministarka rudarstva i energetike Dubravka Đedović Handanović objavila je ovu vest na svom Instagram profilu, ističući da će evrodizel biti dostupan na benzinskim pumpama od 27. januara. „Gotovo 2.000 zaposlenih užurbano radi na proizvodnji, a ja sam ponosna što smo ispunili obećanje dato građanima“, navela je ministarka. Đedović Handanović je dodala da je zahvaljujući diplomatskoj aktivnosti, predvođenoj predsednikom Srbije Aleksandrom Vučićem, uspelo da se obezbedi kontinuitet rada kompanije NIS, bez posledica sankcija koje su joj uvedene.

Transport sirove nafte za pančevačku rafineriju počeo je u utorak ove nedelje preko JANAF-a, dok je kompanija NIS 9. januara najavila uvoz prvih količina sirove nafte za potrebe Rafinerije. Pored MOL-a, za potencijalno partnerstvo u NIS-u zainteresovana je i kompanija ADNOK iz Emirata. NIS ima licencu za rad do 23. januara, a licencu za pregovore do 24. marta. Podsetimo, američki OFAC uveo je sankcije NIS-u 9. oktobra zbog većinskog ruskog vlasništva.

Redakcija

Isplata novčanih naknada za decembar

Nacionalna služba za zapošljavanje saopštila je da će preko Banke Poštanska štedionica biti izvršena isplata redovne i privremene novčane naknade za mesec decembar 2025. godine.

Redovna novčana naknada za nezaposlena lica

biće isplaćena u utorak, 20. januara, dok će privremena novčana naknada za korisnike koji žive na i van teritorije Autonomne pokrajine Kosovo i Metohija biti isplaćena u sredu, 21. januara 2026. godine.

Слатке приче / Хуманост

Како је љубав према породици Иване Кувачић постала слатки занат

Љубав према породици, креативност и мало ината понекад су довољни да се роди једна лепа животна и пословна прича. Тако је и у Бродараву настала идеја о бенто тортицама – малим, али пажљиво прављеним посланицама које су брзо нашле пут до срца Пријепољаца. О томе како је све почело, са каквим изазовима се сусретала и какви су планови за будућност, говори Ивана Кувачић у наставку.

Како је почела Ваша прича са прављењем тортица – да ли је то био хоби или сте од почетка имала идеју о послу?

„Ово је почело спонтано, није ово био бизнис план него се све само наместило. Хтела сам бебу да сликам уз бенто тортице за сваки његов напућен месец, а у Пријепољу то није било доступно, па сам морала да наручим веће торте. Један месец сам ја направила тортицу, тачније покушала да направим, испала је катастрофа. Заинатила сам се, трудила и научила да их правим. На почетку сам планирала да их правим само за нас и пријатеље,

али сам почела да уживам у овоме и све се тако брзо одиграло па сам одлучила да их представим и људима у Бродарево и околини.“

Одакле потичете и како сте дошли у Бродарево?

„Родом сам из Инђије, а судбина је хтела да свог супруга упознам на Златибору, где нас је спојио посао. Веома брзо смо ступили у везу и већ након неколико месеци почели заједнички живот. Првобитно смо живели на Златибору, а потом смо се преселили у његово родно Бродарево. Овде сам пронашла свој други дом, његова породица ме је од првог дана предивно прихватила, па имам осећај као да сам са њима провела већи део живота.“

Како сте дошли на идеју да се бавите баш бенто тортицама, које су још увек реткост у овом крају?

„Идеја је потекла из чињенице да овај тип посланица није био доступан у околини Пријепоља, па сам ја прва која је почела да их прави овде. Веома брзо сам заволела процес прављења тортица, а пошто је мој супруг приметио ту моју љубав и труд, он ми је дао идеју да свој рад

представим и другима. Драго ми је што сам се упустила у ово, јер ми овај посао омогућава да радим нешто што сам истински заволела, а да притом имам довољно времена да се посветим детету и супругу.“

Шта је специфично код бенто тортица и по чему се Ваше издвајају у односу на класичне торте?

„Бенто тортице су мале торте намењене 2-3 особе, док су класичне торте предвиђене за већи број људи. Оно што их чини посебним је што је све ручни рад, сваки цртеж и натпис се повлачи слободном руком. Моје бенто тортице се посебно издвајају јер обраћам једнаку пажњу на укус, квалитет састојака, естетику, али и на еколошку и практичну амбалажу. Вох у који пакујем торту је од природног влакана који настаје прерадом шећерне трске. Дрвене кашичице пакујем да бих избегла непотребну употребу пластике. И свећице од природног сојиног и пчелињег воска које не испуштају непожељне материје у близини торте. Уз све то, свака тортица садржи шибичу и прскалицу, па је одмах спремна за славље и конзумацију, где год се налазили.“

Колико је било изазовно покренути овакав посао у мањој средини попут Бродарева?

„Покретање оваквог посла у мањој средини заиста носи своје изазове. Поред потешкоћа са набавком сировина и чињенице да су људи овде деценијама навикли на класичне, велике торте, за мене је додатни изазов био и тај што нисам одавде и нисам познавала скоро никога. Ипак, испоставило се да су људи овде дивни. Толико су ме лепо прихватили да су сами, самоиницијативно, делили мој профил на друштвеним мрежама и препоручивали ме другима. Неизмерно сам им захвална на

тој подршци, јер су ми помогли да у новој средини изградим не само посао, већ и предивна пријатељства.“

Како су мештани реаговали на Ваше тортице – ко су Ваши први и најчешћи купци?

„Иако је Бродарево мало место, пријатно сам се изненадила колико се људима допала ова идеја. Млађе генерације су већ биле упознате са бенто тортама, али све више упита добијам и од старијих суграђана, што ме посебно радује. Одушевљена сам тиме колико је нашим људима стало да искрено обрадују неког. Купци веома пазе на сваки детаљ, па се често деси да заједно бирамо шта бисмо могли да нацртамо или напишемо на тортици. Та заједничка креативност и жеља да поклон буде савршен је нешто што ме додатно мотивише.“

Колико времена је потребно за израду једне бенто тортице и колико љубави стане у један такав колач?

„Израда једне бенто тортице

је процес који траје три дана и захтева добру организацију. Први дан је посвећен печењу бисквита, које остављам да одлеже преко ноћи како би задржали влажност и структуру. Другог дана рано ујутру прелазим на филовање, јер је торти потребан цео дан да одстоји пре декорисања. Тек када беба заспи, почињем са декорацијом, јер ми тишина омогућава потпуну концентрацију, на овако малом формату свака грешка је лако приметна. Ипак, мајчинство је непредвидиво, па се дешавало да декорацију завршавам и у пет ујутру јер беба није хтела да спава. Ту на сцену ступа подршка мог супруга, који ми максимално помаже око свега како бих успела да постигнем све на време. Ујутру тортицу пакујем у бокс и предајем купцу.“

Који су Ваши планови за будућност – да ли размишљате о проширењу понуде или отварању сопствене послатичарнице?

„Ово је за мене тек почетак и у глави већ имам много нових идеја. Желим да своју понуду пренесем и на друге формате посланица и да понудим решења и за већа славља. Не тежим масовној производњи, јер ми је важан квалитет и да сваком десерту могу да се посветим да би био баш онакав како га је купац замислио. Искрено уживам у сваком кораку овог процеса и надам се да ће моја мала радионица још дуго бити део најлепших тренутака.“

Прича о бенто тортицама из Бродарева још једном показује да добре идеје не морају да настану из великих планова, већ из искрене жеље и љубави према ономе што радимо. Управо та посвећеност и топлина освајају поверење купаца и претварају мале торте у велике тренутке за памћење.

Ања Пузовић

„Хасене“ у Пријепољу: Хуманост која гради дугорочна решења

Хуманитарна организација „Хасене“ већ више од једне деценије делује на подручју Полимља, пружајући подршку онима којима је помоћ најпотребнија. Отварањем канцеларије и у Пријепољу додатно је оснажено њихово присуство и унапређен рад на терену. О мисији, досадашњим активностима, сарадњи с локалном заједницом и плановима за наредни период, разговарали смо с Елмом Мемовић, координаторком „Хасене“ организације за део Полимља.

„Хуманитарна организација „Хасене“ отворила је свој уред у Пријепољу 24. августа 2023. године, у сарадњи с организацијом ИГМГ Балканс. Отварањем уреда у Пријепољу започето је ново поглавље институционалног и организованог дјеловања на подручју Полимља – Пријепоља,

Прибоја и Нове Вароши, иако „Хасене“ на овом подручју активно делује већ више од једанаест година. Циљ оснивања уреда јесте бити ближе грађанима, унаприједити ефикасност хуманитарног рада, те поред материјалне помоћи развијати и едукативне, превентивне и оснажујуће програме. Данас су наше главне активности усмерене на помоћ социјално угроженим породицама, бригу о јетимима, подјелу прехранбених и хигијенских пакета, реализацију курбанских и рамазанских акција, али и организацију едукативних радионица и курсева с циљем дугорочног оснаживања заједнице.“

„Хасене“ најчешће пружа помоћ социјално угроженим породицама, јетимима и њиховим мајкама, старијим и немоћним особама, као и породицама погођеним кризама, природним непогодама или дуготрајном незапослености.“

„Особе којима је помоћ најпотребнија препознајемо кроз директан контакт с тереном, сарадњу с локалном заједницом, препоруке грађана, као и кроз дугогодишњи рад наших волонтера и координатора који познају прилике и потребе становништва. Посебну пажњу посвећујемо очувању људског достојанства, те помоћ пружамо дискретно, с поштовањем и без икакве дискриминације.“

„Током вишегодишњег дјеловања

на подручју Полимља, стотине породица и хиљаде појединаца биле су обухваћене хуманитарним активностима организације „Хасене“. На међународном нивоу, „Хасене“ је до сада реализирала подјелу више од 207.000 пакета помоћи, дистрибуирала преко 206.000 курбана, те дјеловала у 85 држава и регија свијета.“

Међу најзначајнијим активностима у Пријепољу и околини издвајају континуирану бригу о јетимима, рамазанске и курбанске акције, једнократне и редовне помоћи социјално угроженим породицама, као и подршку породицама у кризним ситуацијама. Посебно су поносни на пројекте који не нуде само тренутну помоћ, већ дугорочна решења.

Хуманитарне организације „Хасене“ с локалном заједницом у Пријепољу је изузетно добра и конструктивна. Отварање уреда подржала је и Општина Пријепоље, а локална управа изразила је спремност за партнерство на заједничким пројектима хуманитарног и едукативног карактера.“

„Велику снагу наше организације чине волонтери, који својим несебичним ангажманом омогућавају брзу, транспарентну и достојанствену реализацију свих активности. Такође, сарадња с локалним привредницима и грађанима додатно оснажује наш рад и потврђује повјерење које „Хасене“ ужива у заједници.“

Грађани се у рад организације „Хасене“ могу укључити на више начина – кроз донације, волонтирање, препоруке породица у потреби, као и кроз подршку њиховим едукативним и хуманитарним пројектима.

„Свака донација третира се као еманет, уз строгу транспарентност и извјештавање јавности о начину расподјеле средстава. Такође, врата нашег уреда су отворена за све који желе дати свој допринос, јер вјерујемо да заједничким дјеловањем грађанима снажнију и солидарнију заједницу. У наредном периоду планирамо проширење хуманитарних активности, јачање бриге о јетимима, те реализацију едукативних програма, радионица и стручних курсева који ће помоћи грађанима да постану самосталнији и економски оснажени. Грађанима Пријепоља поручујемо да

„Хасене“ остаје поуздан партнер и искрена подршка свима којима је помоћ потребна. Позивамо их на солидарност, хуманост и заједништво, јер – како нас учи и наша мисија – Најбољи јесте онај који је најкориснији другим људима.“

Деловање хуманитарне организације „Хасене“ у Пријепољу показује да истинска хуманост не подразумева само пружање тренутне помоћи, већ и стварање услова за достојанственији и сигурнији живот. Кроз снажну сарадњу с локалном заједницом, волонтерима и грађанима, „Хасене“ наставља да буде ослонац најугроженијима и пример солидарности који надилази границе појединца и заједнице.

Ања Пузовић

Чувари традиције / Пријепољска села

Из вика – право у срце традиције

Ехо давних времена, снажан и препознатљив, поново је одјекнуо пријепољским крајем кроз певање „из вика“ – једно од најстаријих и најаутентичнијих облика традиционалног двогласног певања у југозападној Србији. Ово нематеријално културно благо, које је некада било нераскидиви део свакодневице људи на селу, данас добија нови живот захваљујући ентузијастима, стручњацима и љубитељима традиције који га чувају од заборава и преносе новим генерацијама.

Једна од њих је Бојана Пузовић, музејски едукатор Музеја у Пријепољу, чије интересовање за изворно певање траје још од младости.

„Још давне 2008. године, када сам имала 18 година, почиње моје интересовање за ову врсту музике. Прве кораке направила сам у женској етно певачкој групи Верем, а одлазак на студије на Катедру за српски језик и књижевност Филолошког факултета у Београду додатно је продубио то интересовање. Судбински сусрет са плакатом за радионицу етно певања довео ме је до упознавања са Драганом Томић и Светланом Спајић, са којима започињем сарадњу која траје и данас“, истиче Бојана.

Управо жеља да се у Пријепољу по први пут чује један другачији, аутентичан облик традиционалног певања, била је повод за покретање пројекта „Оживљавање певања из вика у пријепољском крају“.

„Када сам започела свој први посао у Музеју у Пријепољу, на позицији музејског едукатора, јавила се жеља да се у нашем граду по први пут чује и једна другачија, аутентична врста

традиционалног певања – певање из вика. Управо из те идеје и уз помоћ моје колегинице етнолога Љиље Љујић, као и свих осталих колега, пишем

пројекат „Оживљавање певања из вика у пријепољском крају“, који је реализован уз подршку Министарства културе Републике Србије и Музеја у Пријепољу. Сматрала сам да музеј није само простор чувања предмета, већ и место где се

нематеријално културно наслеђе може оживети, пренети и поново приближити савременој публици“, наглашава она.

За Бојану Пузовић, певање из вика није само музичка форма, већ и пут ка оживљавању успомена и колективног сећања. „Реч је о необичној врсти певања, чији нас стихови враћају коренима, временима које ја нисам запамтила, али кроз приче моје баке ја сам хтела да их оживим, а самим тим да оживим и успомене публике која је живела те некадашње године. Временима када се ишло на ваљар, да се сретне „љубав свог живота“, да се стигне на неку седељку, када се ходало по неколико километара да се дође до првог комшије. Када су се људи дружили тако што су чували стотине оваца и певали“, каже она.

Радионица певања из вика,

„Као и сви остали учесници, осим што сам била покретач пројекта и што сам унапред припремљена шта значи певање из вика, ја сам била и његов учесник и имала сам исту жељу као и остали: да научим нешто ново и упознам један другачији облик певања. Велико ми је задовољство било што је Светлана пристала да нас води кроз овај процес и на једноставан и приступачан начин покаже како се овај облик певања може усвојити“, истиче Бојана.

О значају кајде и разликама које

Нове Вароши и чувара певања из вика.

„Четрнаест година сам имао када сам почео да пјевушим са мојим течом који је био врстан пјевач. Као дијете ме привлачило јер се пјевало са свих страна, и мушко и женско је пјевало. Чак у једном мјесту овамо код нас дјеца су пјевала, а то је било подручје гдје је било извориште пјевања. Мене је заголицало којом снагом они то раде да се чује упремасе једно километар, два. Сада је техника допринјела томе да се унапреди, али су

Певање из вика, познато и као певање „испод вика“, припада старијем вокалном слоју и карактеришу га дуги, испевани тонови који граде мелодију звану кајда. Изводи се у пару – било да је реч о два мушка, два женска или мешовитом пару – јер захтева изузетно усклађивање гласова и наизменично узимање ваздуха, без прекида песме до самог краја. Водећи глас „почиње“, „води“ и „предваја“, док пратећи „прихваћа“, „дочекује“ и „вуче“. Овај облик певања некада је био распрострањен у подзлатарским селима пријепољског краја, али и у планинским селима где се јавља другачија кајда и певање „на глас“.

постоје од села до села говорио је и Лука Видаковић, учесник радионице и чувар народне традиције.

„Мелодија за ову врсту певања се зове кајда и она није свугде иста. Односно, зависи од села до села, чак и заселака и може доста да се разликује. И ја сам, такође, на сличан начин као Бојана био заинтересован за начине изворног певања у нашем крају, па сам се бавио, на неки начин, изучавањем ове теме. Пронашао сам доста занимљивости, а Бојана нам је свима дала прилику да уживо осетимо и оживимо заједно старе звуке које су наши преци вековима уназад неговали као своје културно благо. Осетио сам се, на неки начин, дужним да чувам ту традицију и бавим се, између осталог, и овим певањем“, истиче Видаковић.

Посебну вредност радионици дало је и присуство Мирољуба Ракетића, народног певача из

се тада ослањали само на свој глас, једноставно су догонили мелодије према себи. Па су у томе правили разлику између парова“, присећа се Ракетић. Пројекат оживљавања певања из вика у Пријепољу има и јасан поглед у будућност.

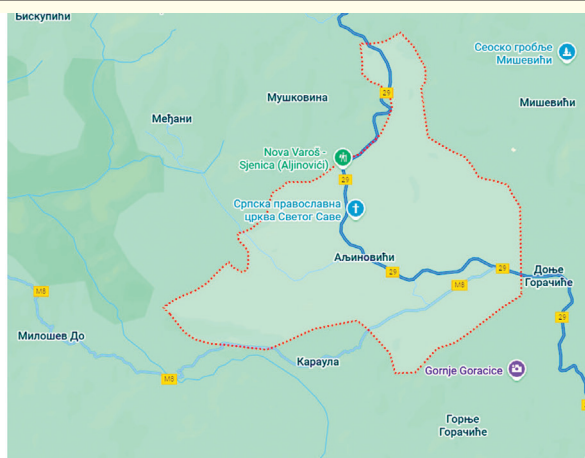
„Моја идеја је да се ова радионица настави и да се у наредном периоду укључи већи број учесника, с посебним акцентом на локалну омладину. Сматрам да је важно младима указати на вредност певања из вика и показати им да овај облик певања није застарео нити је превазиђен. Напротив, реч је о посебном дару и вештини која, када се усвоји, обогаћује како лични израз, тако и културни идентитет заједнице“, закључује Бојана Пузовић.

Верица Кијановић

ПРИЈЕПОЉСКА СЕЛА

Вјекослав Јоксимић

- село Аљиновићи налази се у источном делу општине Пријепоље. Граничи се са селима Мушковина, Мишевићи (Нова Варош), Доње Горачиће (Сјеница), Горње Горачиће, Караула и Милошев До
- седиште је месне заједнице којој припадају села Аљиновићи, Горње Горачиће, Караула и Мушковина. Канцеларија у Аљи-новићима. Канцеларија месне заједнице налази се у Аљиновића, а председник исте је Вујашевић Горан
- засеоци: Јаковљевићи, Трмчићи, Томовићи и Топаловићи
- сеоска слава - завјетина која се прославља прву недељу после Свете Тројице
- од Пријепоља су удаљени:
  - правцем Пријепоље (Центар) – Хисарцик – Аљиновићи (центар) 29,1 км;
  - правцем Пријепоље (центар) – Бјелобабе – Аљиновићи (центар) 30,1 км;
  - правцем Пријепоље (центар) – Нова Варош - Аљиновићи (центар) државним путем другог реда број 29 45,1 км, односно 51 минут вожње и око 8 часова хода
- нема директну аутобуску линију али кроз исто пролазе међуградске линије Пријепоље – Сјеница и Сарајево – Нови Пазар.
- главни путни правци из села асфалтним путем воде према Новој Вароши и Сјецини, а мака-дамским путем према Пријепољу
- налазе се на обронцима планина Јадовник, са јужне стране, и Златар, са северне стране.
- флора и фауна су уобичајене за ово подручје
- број становника: 1948 – 549; 1953-613; 1961-638; 1971 –

514; 1981 – 401; 1991 – 304; 2002 – 196; 2011 – 131 и 2022 – 36; 2025 – 57.

- немају регистрованих туристи-чких сеоских домаћинстава
- становништво углавном живи од пољопривреде и сточарства
- у селу налази се и школа „Свети Сава“, која није активна, односно нема ученика који је похађају
- на локалитету Црквине, које се налази недалеко од основне школе, до 1943. године била је православна црква која је тада и срушена. Мештани села 1988. године на истом локалитету саградиле су нову цркву Светог Саве и иста припада Епархији Милешевској
- Здравствена станица која није активна налази се у центру села.
- у центру се налази и напуштени задружни дом који

је изгорео у пожару, као и кафана под називом Долина ветра

* У следећем броју упознаћемо Вас са селом под називом Балићи.

Vremeplov / Humanost / Slike čitalaca

Život (ni)je čudo (25)

piše: Radoman Irić

KO O ČEMU, JA O INSPEKTORIMA

Kada bi novinarske beleznice umele da pričaju?

Gledam ispred sebe na stolu moj omiljeni „novinarski meni“. Sve je tu : „predjelo“, „čorbica“, glavno jelo“, „slatkiši“... a o „piću“ i da ne govorim.

Dan, datum, vreme, od – do, akteri priča, doskočice i poskočice, mudrosti i gluposti, znani i neznani junaci...

Da, ovoga puta ću o inspektorima. U tom „meniju“, u „porciji“ sa strane, crvenim flomasterom napisano: Inspektor Moša & njegovi drugari.

Tog inspektora sam pre dva meseca, posle dužeg vremena, ponovo sreo na mestu zločina –njegovoj omiljenoj destinaciji -kafani.

Ušao je i onako teatralno, naslonio se na šank. Pogledao je nekoliko puta levo, desno, da bi sponzorima stavio do znanja da je on stigao i da neko treba da ga ugosti.

Na nesreću niko ni da se našali. Na polju je temperatura ispod nule, pa su se i gosti u kafani proredili. Inspektor je, po uhodanom receptu, seo licem okrenutim vratima, kako bi ga neki „srećnik“ video.

Niko, ali niko ni da se našali, da ga pozdravi, da mu mahne rukom.

Ovo čekanje potrajalo desetak minuta. Onda inspektor Moša stupa na scenu:

„Konobar, upakujte mi dve porcije toga i toga“.

Kada je, posle desetak minuta porudžbina stigne na pult, on preuzima kesu i odlazi. Gledan sve to sa strane i ne verujem očima.

Izgleda da su se i gazda kafane i konobari davno upoznali sa ovim gostom. Skoro da su navikli na njega.

Ali, sve priče nisu iste.

Jutros je porudžbina je izostala. Inspektor je procenio da novinar, koji je ušao u kafanu, ne mora baš sve da vidi i se da zna. Brže bolje je promenio

destinaciju.

Tip je toliko zanimljiv da me je naterao da ga pratim.

„Znate, on uđe u prodavnicu, pa kada kupci izađu, pita me šta ima novo? Ja otvorim kasu, dam mu ono zbog čega je došao, on se osmehe i odlazi“, kaže gospođa čiju prodavnicu nikako da zaobiđe.

Pokazuje mi spisak njegovih „dugovanja“: pršuta, sjenički sir, kačkavalj, rakija, vino... Kaže da se navioкла na ovog „potrošača“.

Neki drugi inspektori to rade na finiji i suptilniji način. Masni i ofarbani, oni sede u kancelariji, a umesto njih, teren „pokrivaju“ njihove supruge.

„Žena jednog od njih, bez obzira koliko je ljudi u mesari, preko reda, još sa vrata, pokazuje rukom šta da joj izmerim. Onda si lepo uzme robu i bez hvala i doviđenja odlazi. Meni ostaje da zabeležim datum, vreme i cenu, pa alo Bog vidi biće dobro“, vjka se prodavac privatne mesare uz molbu da mu ime ne pominjemo.

Jedna druga gospođa supruga je još drčnija, bezobzirnija, jer – ona je supruga inspektora XY.

„Uđe u zlataru, pogleda vitrinu i kaže koji prsten da upakujem. Izvolite gospođo, kažem ja, a ona će: ja sam supruga tog i tog inspektora i ostavi mi na parčetu hartije njegovo ime i telefon. Misliš li da sam smeo da proveravam“, ispričao mi je zlatar.

Inspektori (ne svi) čudna su sorta ljudi. I ako su (ne svi) sa dna kace, imati nekog od njih na leđima, trgovcima je najveći teret i kuluk u životu.

A, da znate samo, koliko je ovakvih priča.

Stavovi autora kolumne ne odražavaju nužno i stavove redakcije lista „Polimlje“.

Crveni Krst Prijepolje: Jedna kap – bezbroj života

Crveni krst Prijepolje najavljuje 11. po redu memorijalnu akciju dobrovoljnog davalaštva krvi „Za Ivanu i Saja“ koja će biti održana 27. januara, koja već godinama ima poseban značaj za ovu humanitarnu organizaciju, ali i za čitavu lokalnu zajednicu. Kako ističu u Crvenom krstu, ova akcija spaja humanost, sećanje i solidarnost, a njen kontinuitet pokazuje da su građani prepoznali važnost dobrovoljnog davanja krvi i spremno učestvuju u akcijama koje spasavaju živote. Za organizaciju Crvenog krsta to predstavlja potvrdu poverenja zajednice i snažan podstrek da se i dalje radi na jačanju svesti o značaju dobrovoljnog davalaštva krvi.

Očekivanja od ovogodišnje akcije su velika, naročito imajući u vidu dosadašnja iskustva i snažnu podršku lokalne zajednice. Iz Crvenog krsta poručuju da je svaka jedinica krvi dragocena i da može značiti razliku između života i smrti, te da je davanje krvi jednostavan, bezbedan i human čin kojim se direktno pomaže onima kojima je pomoć najpotrebnija. Posebna poruka upućena je građanima koji se još uvek nisu priključili dobrovoljnom davalaštvu.

Govoreći o trenutnoj situaciji sa zalihama krvi, iz Crvenog krsta podsećaju da su tokom letnjih meseci, kao i tokom ovogodišnjih praznika, zalihe tradicionalno na nižem nivou, što predstavlja izazov za zdravstvene ustanove širom zemlje. Najčešće su deficitarne nulta krvna grupa sa negativnim RH faktorom, a upravo apeli i organizovane akcije doprinose povećanju zaliha i boljoj spremnosti zdravstvenog sistema da odgovori na potrebe pacijenata. Veliki značaj u radu Crvenog krsta ima saradnja sa drugim institucijama – zdravstvenim ustanovama, lokalnom samoupravom, policijom i vojskom. Zajedničkim delovanjem obezbeđuje se bolja organizacija, veća bezbednost i širi domet humanitarnih i edukativnih aktivnosti, što u konačnici doprinosi efikasnijoj pomoći građanima i jačanju solidarnosti u zajednici.

Kao primer dobre saradnje navodi se i trening za Specijalizovanu jedinicu civilne zaštite, koji je Crveni krst Prijepolje organizovao krajem oktobra prošle godine. Ovakve obuke imaju izuzetno veliki značaj za podizanje spremnosti u vanrednim situacijama, jer omogućavaju unapređenje znanja i veština u pružanju pomoći i reagovanju u kriznim okolnostima. Kontinuirani treninzi jačaju koordinaciju između

institucija i povećavaju sposobnost brzog i efikasnog odgovora, što je ključno za zaštitu života i imovine građana.

Značajne su i aktivnosti usmerene ka stanovnicima ruralnih područja. U okviru akcije „Vojni lekar na selu“, u selu Babine organizovani su besplatni lekarski pregledi, uz podršku Crvenog krsta kroz podelu paketa pomoći. Ovakve akcije omogućavaju pristup zdravstvenim uslugama, ukazuju na potrebu za preventivnim pregledima, zdravstvenim savetima i humanitarnom podrškom, posebno kada je reč o starijem stanovništvu. Plan i realizaciju akcije sprovodi Vojska Srbije u saradnji sa lokalnom samoupravom, dok se Crveni krst Prijepolje uvek priključuje inicijativama posvećenim zdravlju ljudi, naročito u udaljenim seoskim sredinama.

Pored dobrovoljnog davalaštva krvi, važan segment rada Crvenog krsta Prijepolje jeste i narodna kuhinja, koja trenutno ima oko 300 korisnika. Program funkcioniše tako što se pripremljeni obroci distribuiraju na pet punktova svakog radnog dana. Na taj način direktno se odgovara na osnovne potrebe najranjivijih članova zajednice, a program se realizuje uz pomoć lokalne samouprave i Crvenog krsta Srbije.

Podrška radu Crvenog krsta Prijepolje tokom svih ovih godina ostvaruje se kroz kombinaciju institucionalne, donatorske i volonterske pomoći. Institucije pomažu u organizaciji i logistici, dok volonteri svojim angažovanjem daju nemerljiv doprinos realizaciji aktivnosti. Upravo ta sinergija omogućava kontinuiran i efikasan rad organizacije.

U narednom periodu Crveni krst Prijepolje planira nastavak akcija dobrovoljnog davanja krvi, podršku kroz narodnu kuhinju, kao i programe pomoći za stanovnike ruralnih područja, uz poseban fokus na edukativne i preventivne aktivnosti.

Za kraj, iz Crvenog krsta Prijepolje poručuju građanima da svaka jedinica krvi, svaki obrok i svaki oblik podrške direktno pomažu onima kojima je pomoć najpotrebnija. Lični angažman u humanitarnim akcijama predstavlja čin solidarnosti i humanosti koji spasava živote i jača zajednicu, jer samo zajedno može da se gradi snažnije i odgovornije društvo.

Redakcija

Slike čitalaca

Pre nego što je priča o bento torticama Ivane Kuvačić ugledala svetlost dana na našim stranicama, u redakciju je stigla jedna slatka pošiljka. Mala torta, puna pažnje i ukusa, bila je najava priče koju smo u ovom broju podelili sa vama.

Помен / Спорт

Дана 26.01.2026. године навршава се дест година како ниси више са нама

ДРАГИША (ЧЕДО) МАТОВИЋ 1938-2016

Живео си живот вредан сећања других људи. Заувек ћеш бити у нашим срцима.

С поштовањем и љубављу: син Мишко, ћерка Биљана, снаја Љиљана, зет Драган, унук Софија, Вања, Ивона, Јована, сестре Радојка, Здравка, Станица и Мирјана и остала родбина и пријатељи

У-19 селекција КМФ ПП192 изборила пласман у Прву лигу Србије

У-19 футсалери КМФ ПП192 „Орлови са Тронеђе“ првобитно су завршили наступ на завршном Ф4 турниру Омладинске У-19 футсал лиге ФСРС поразом у полуфиналу од домаће екипе КМФ Металац Колорада резултатом 3:1 (1:0).

Утакмица је играна по скраћеном систему, са једном изменом, а једини погодак за екипу из Пријепоља постигао је капитен Алмин Аломеровић, на асистенцију Ерсана Цаме.

Међутим, након одигране утакмице дошло је до промене коначног исхода. Наиме, испоставило се да је противничка екипа имала два играча која нису имала право наступа, па ће утакмица бити регистрована службеним резултатом 5:0 у корист КМФ ПП192 „Орлића са Тронеђе“. Оваква одлука доноси пријепољској екипи пласман у Прву У-19 футсал лигу Србије, међу осам најбољих екипа у земљи. Поред КМФ ПП192 „Орлића са Тронеђе“, у елитном рангу такмичеће се:

- КМФ Црвена звезда
- КМФ Партизан
- КМФ Летећи Холанђанин (Врбас)
- КМФ Бечеј
- КМФ Јагодина
- КМФ Јастребац (Блаце)
- победник меча Маргус (Велика Плана) – МБ-Наменска (Лучани).

Жреб за Прву У-19 футсал лигу Србије биће обављен у петак, 23. јануара, у 15 часова, у просторијама Фудбалског савеза Србије у Београду.

До почетка лигашког такмичења КМФ ПП192 „Орлића са Тронеђе“ очекује још меч за титулу најбоље екипе у Региону Западне Србије, против победника дуела Маргус (Велика Плана) – МБ-Наменска (Лучани). Прва У-19 футсал лига Србије почиње у првој половини фебруара.

А.П.

Стадион крај Лима – Место где почињу фудбалске приче

На теренима крај Лима, у дресу ФК Полимља, одрастају нове фудбалске приче. Двојица младића, сличних снова свакодневно доказују да се таленат, рад и истрајност још увек највише препознају на трави, међу стативама и линијама терена.

Никола Радаковић један је од оних којима је лопта од најранијег детињства била природно окружење.

„Фудбал сам почео да тренирам са седам година у „ФК Полимље“. Још као мали сам показивао интересовање за лопту и терен, па је упис у клуб био природан корак. Највише су ме привукли сама игра и љубав према фудбалу. Од првог тренинга сам знао да је то спорт којим желим озбиљно да се бавим“, каже Радаковић.

Сличну страст открио је и Асмир Омеровић, који свакодневно путује како би остао веран свом клубу.

„Почео сам фудбал да играм 2015. године. Тада сам имао 6 година. Највише ме привукла игра и борбеност. Тренутно играм у Полимљу, а живим у Бродареву“, каже Омеровић. Њихова свакодневица испуњена је јасним циљевима и дисциплином. Никола балансира школске обавезе и напорне тренинге у свом граду.

„Живим у Пријепољу и идаље тренирам у ФК Полимљу. Мој дан је углавном испуњен школским обавезама и тренинзима, а викендом играм утакмице. Тренинзи су доста захтевни и траже озбиљан рад. Све је помало тешко – од физичке спреме до

Никола Радаковић

концентрације – али управо то ме тера да будем бољи“, објашњава Никола.

За Асмира, сваки дан подразумева и додатни напор, али мотивација не изостаје.

„Мој дан почиње тако што устанем рано ујутру, обично у 6 сати, спремам се за школу где сам углавном до 13 и 15. После тога сам код мојих у Пријепољу сваки дан како бих са саиграчима одрадио тренинг, након чега идем назад кући. Онда увече, ако не могу да одем до теретане,

одрадим вежбе снаге код куће и потом одмарам“, наводи Асмир.

И један и други истичу да је кључ у организацији и љубави према игри.

„Некад зна да буде напорно, али уз добру организацију успевам да уклопим школу и фудбал. Када се добро испланира време, све може да се постигне“, каже Никола.

„Тренинзи су, наравно, захтевни, али је то за наше добро. Не представља ми проблем школа и фудбал, јер

Асмир Омеровић

ако то волим нема препреке“, додаје Асмир.

Подршка околине има огромну улогу у њиховом развоју, а тога су обојица свесни.

„Имам велику подршку породице и пријатеља и она ми много значи, дају ми додатну снагу и мотивацију да наставим да радим и не одустајем“, истиче Никола.

„Имам безрезервну подршку пријатеља, мајке и тренера“, надовезује се Асмир.

Када је реч о узорима и сновима, њихови погледи

су различити, али једнако амбициозни.

„Немам једног конкретног узора, али пратим многе играче и трудим се да учим од њих, посебно на позицији предњег везног. Волео бих да заиграм у некој јачој лиги, а можда и у иностранству, ако Бог да. Мој циљ је да напредујем из године у годину и остварим се као озбиљан фудбалер“, каже Никола.

„Мој узор одувек ће бити Златан Ибрахимовић зато што има самопоуздање и један је од највећих фудбалера, по мом мишљењу. Време ће показати где ћу бити за неколико година, очекујем да ће то бити на великом нивоу“, истиче Асмир.

„Додао бих још и да од малена мој брат од аџа Ерсан Цама ме учио фудбалу, а поменуо сам то зато што се без њега никад не бих бавио овим спортом“, закључио је Асмир Омеровић. Док снови о великим стадионима тек чекају своје време, Никола Радаковић и Асмир Омеровић данас носе дрес ФК „Полимља“ са истом страшћу – доказујући да се велике спортске приче често рађају управо у малим срединама.

В. Кијановић

Prijepoljci van Prijepolja

Rijalda Mujezinović: Glas protiv ćutanja

Novinarstvo nije samo profesija, već stav i odgovornost. U društvu u kojem se istina često doživljava kao pretnja, a kritičko mišljenje kao smetnja, glas pojedinca dobija posebnu težinu. Naša sagovornica, Rijalda Mujezinović, novinarka poreklom iz Prijepolja, svojim javnim angažmanom i jasnim stavovima izašla je iz okvira komfora, svesno prihvatajući posledice koje takva pozicija nosi. Odluka da se bavi novinarstvom, iskustva pritiska, lične dileme i odgovornost prema zajednici teme su o kojima govori otvoreno, bez zadržke i bez straha.

Kako si uopšte krenula putem novinarstva – šta je bio trenutak kada si odlučila da je to poziv kojim želiš da se baviš?

“Iskreno, novinarstvo nije došlo kao velika životna odluka, već spontano. Čak ni Fakultet političkih nauka nisam upisala zbog novinarstva, već zbog politikoloških predmeta. Zanimalo me je kako funkcionišu sistemi moći, vlasti i institucija, kako se donose odluke i kakve posledice one imaju po obične ljude. Oduvek sam imala potrebu da postavljam pitanja: ne samo šta se desilo, već i kako i kome, i kako to utiče na ljude oko nas. Moja majka je bila osoba koja je neumorno odgovarala na sva moja pitanja – verujem da mi je tako sačuvala radoznalost i istraživački duh koji mi i dan-danas osvetljava put. Na fakultetu sam ubrzo shvatila da je novinarstvo mehanizam kontrole vlasti – kritički alat koji mora da služi interesu javnosti, a ne političarima i moćnicima. Sve što od toga odstupa prestaje da bude novinarstvo i postaje propaganda ili PR. U tom trenutku mi je postalo jasno da to nije samo posao – to je način da budem glas onih koji se ne čuju, da ih informišem, edukujem i utičem na društveno-političke promene. Od tada se moj odnos prema novinarstvu samo produbljavao.”

Nedavno si se našla u fokusu javnosti nakon što ti je razlupan automobil zbog podrške studentskim protestima. Kako si doživela taj trenutak i šta ti je prvo prošlo kroz glavu?

“Ljudi su me često pitali da li sam se bila uplašila. Ne – nisam se uplašila, uplašili su se oni koji su to učinili. U našem jeziku postoji naziv za takve – “hinje” – lukavi, podmukli i zli. Nemaju hrabrosti da izađu imenom i prezimenom, nego se kriju u mraku. Ako im je cilj bio da se osvetle ili me učutkaju, postigli su potpuno suprotan efekat, razbesneli su me i učvrstili moj stav da istinu govorim jasno i glasno. Međutim, više me je pogodilo osećaj nemoći kad sam shvatila da policija ne štiti moju porodicu i mene – građane ove zemlje, već, po svemu sudeći – nasilnike. Nisu hteli odmah da izađu na teren, mom ocu su rekli “trebalo je da imate kamere”, uvidaj su uradili kasnije kad sam ih pritisla da to učine, a do dana današnjeg nisu otkrili ko je to učinio, niti imaju osumnjčene. Šta nam to govori – to nam govori da policiju nemamo, i da

policijski službenici nisu ništa drugo do saučesnici kriminalnog sistema koji je na vlasti. Doživite ogroman poraz kad shvatite da nemate kome da se obratite kada se dogodi očigledan čin nasilja, a reakcija institucija izostane ili ostane formalna, građani shvataju da su prepušteni sami sebi. Zakon mora da važi jednako za sve, policajci ga primenjuju selektivno, i baš zbog toga nemamo pravo na ćutanje.”

Da li si očekivala da tvoj javni angažman može da nosi posledice? I da li te je to ikada pokolebalo u onome što radiš?

“Svaki javni angažman nosi odgovornost prema društvu – kroz kritiku, neslaganje ili javnu, argumentovanu debatu. Ali da posledice budu nasilje ili zastrašivanje – to nije normalno. To je autokratija, i nikada je neću prihvatiti. To nisu „rizici posla“, kako neki vole da relativizuju, već otvoreni pokušaji da se istina uguši silom. Ako bih to prihvatila kao normalno, pristala bih na društvo u kojem se ljudi povlače, ćute i gledaju u zemlju da ne bi postali meta – a postaće, samo je pitanje kada. Upravo to održava autokratiju – ljudi koji klimaju glavom, izgovaraju ono čuveno „moram zbog posla“ i ćute pred nepravdom. Mnogo je lakše govoriti istinu. Ćutanje stalno traži pravljanje, pokoravanje i kompromise; učvršćuje sistem koji nas guši. Istina je jednostavna: kažeš je i stojiš iza nje mirne savesti. Ćutanje bi me koštalo mnogo više. Na primeru našeg društva vidimo koliko nas košta kada svi ostanu nemi. Napredak pojedinca ne može se ostvariti izolovano. Ne možeš biti slobodan, siguran ili prosperitetan dok društvo u kojem živiš pati, guši slobodu, dopušta nepravdu i umire. Samo kolektivnim oslobađanjem i pobunom možemo uspeti. No, deluje kao da to jedan dobar deo ljudi još ne shvata.”

Šta te motivise da istraješ u novinarskom poslu uprkos pritiscima – šta te drži da ostaneš glas zajednice?

“Motivise me spoznaja da istina oslobađa za razliku od ćutanja koje stvara prostor za nepravdu – nepravda rađa korupciju, a korupcija ubija. Vrzino kolo. Radim ovo jer verujem da će jednog dana naše društvo biti bolje – da ne verujem u to, odavno bih otišla iz Srbije. Što pre počnemo da radimo na tome, pre ćemo dobiti pravednije društvo. Neće nam doći nikakav spasilac ili vođa; moć je u narodu. Samo su oni sa sopstvenim interesima želeli da verujemo u vladare, ali istinska promena dolazi od nas. Neverovatno mi je kako ljudi znaju da njiva neće roditi sama od sebe ako je ne obrađuju, a opet očekuju da država sama stvori promenu – ne shvatajući da je narod država, a ne jedan čovek. Često govorim: Nijedan sistem ne opstaje bez podrške naroda – ili barem bez njegove pasivnosti. Evropski narodi treba da nam služe kao primer: ne postoje ti političari koji mogu da razore plodnu zemlju ili otmu reku bez pristanka onih koji na njoj žive. Naši ljudi često veruju da je to jednostavno tako. Međutim, i ti narodi su se izborili za drugačiji poredak. Primera radi, Švedska, Irska i Norveška danas važe za stabilne države, ali su i one prošle kroz periode siromaštva, političke zloupotrebe i građanske apatije. Tamo se uređen sistem nije desio slučajno, već kao rezultat duge i istrajne građanske borbe. Kada su ključne odluke pogađale zemlju i njene resurse, javna reakcija bila je dovoljno snažna da trajno promeni političku scenu.”

Kako reaguje tvoja sredina – Prijepolje i Brodarevo? Da li osećaš podršku, razumevanje ili možda strah kod ljudi?

“Prijepolje i Brodarevo odavno nisu moja sredina – nažalost, otišla sam, kao i većina, „trbuhom za kruhom“. Ipak, osećam podršku, često tihu i nenametljivu, u porukama, pozivi-

ma i kratkim „čuvaj se“. Volim moje prave Prijepoljce, znam koliko su jaki i sposobni, i baš zato me boli što su mnogi odvojeni od svojih porodica, prisiljeni da rade teške fizičke poslove ili da se snalaze u tuđini, samo da bi prehranili “gladna usta”, a sve to zbog manjine bahatih, bezobraznih i nesposobnih koja je okupirala taj grad i potpuno izgubila dodir sa stvarnošću.”

Pored novinarstva, imaš i dodira sa umetnošću i kreativnim radom. Da li ti to pomaže u poslu, bilo kroz inspiraciju ili način razmišljanja?

“Apsolutno. Kreativnost me čini živom još od malih nogu. Otac me je vrlo rano, sa nepunih pet godina, upoznao sa čarima video-kamere, a majka me je naučila da svet oko sebe posmatram pažljivo – ne površno, već sa razumevanjem i empatijom. Kreativnost izražavam kroz fotografiju, film, slikanje, pisanje i marketing, a osnovala sam i startup za STEM edukaciju dece, kako bih im omogućila da nauku, tehnologiju, inženjering i matematiku zavole kroz kreativna i zabavna rešenja. Danas, kao jedna od TV urednica jutarnjeg programa na Novoj S, kreativnost koristim da plasiram sadržaj koji informiše, angažuje javnost i osvetljava ključne društvene probleme. Žao mi je što se u ovom sistemu kreativnost gotovo uvek sputava, ali se tome opirem i stalno tražim za novim načinima izražavanja – jer verujem da sloboda izraza vodi ka napretku, i pojedinca i društva.”

Šta bi poručila mladima iz Prijepolja i okoline koji razmišljaju o novinarstvu ili o aktivnom učestvovanju u društvenim temama?

“Komuniciram s njima i stalno me podsete na to koliko su pametni i snalažljivi. Prijepoljci i Prijepoljke su ljudi dobrog srca i bistre pameti – uporni i uvek spremni da pomognu. Nemam šta mnogo da im poručim, na nama je samo da im prenesemo iskustvo i znanje, a oni će već sami pronaći načine da doprinesu društvu. Pogledajte samo šta su studenti uspeali da postignu u poslednjih godinu dana – ima nade! Volela bih da naš narod konačno prestane da veruje u onaj kliše da su stariji mudriji i pametniji, jer da su znali bolje, uradili bi nešto do sad. Pasivnost nas je košta-

la mnogih života, a ko zna koliko je još ljudi ugroženo zbog zagađenja, lošeg zdravlja, neproverene hrane, loše infrastrukture, korumpiranih institucija, neadekvatnog obrazovanja, nezaposlenosti, siromaštva i socijalne nepravde. Osim ćuti i trpi i može i gore – od njih nisam čula drukčiji savet. To nas je i dovelo do ovog ponora pakla. Hajde sad malo da probamo sa “ne ćutim i ne trpim”, i vidimo dokle možemo stići.”

Kako vidiš svoje naredne korake – da li planiraš da nastaviš u istom profesionalnom pravcu, ili možda imaš ideje za nešto novo?

“Ne pravim velike, glasne planove. Moj fokus je da nastavim profesionalno da radim svoj posao, iako to danas nije lako. Previše ljudi je pristalo na ćutanje, kompromis i relativizaciju svega zarad nekih sitnih ličnih koristi i privida sigurnosti. Problem nije jedan izolovan, kako se često misli, psihijatrijski slučaj u Predsedništvu – problem je u svim sferama ovog kriminalno-koruptivnog režima: od kafe kuvarice, šalterne službenice, zdravstvene radnice pa sve do direktora javnih preduzeća, koji obavljaju nestručno i neodgovorno svoj posao, bivajući saučesnici ovog korumpiranog režima. Ipak, verujem da će biti bolje. Istorija pokazuje da svaka promena počinje od onih koji ne ćute, koji se ne povlače pred nepravdom i koji rade sa integritetom. Takva je i naša omladina – energična, odlučna i spremna da deluje. Nada je u svakom pojedincu koji svojim postupcima oblikuje bolje društvo. Ako dovoljno nas stane na stranu istine, može se izgraditi društvo u kojem profesionalnost i odgovornost nisu izuzetak, već pravilo.”

Ovaj razgovor prevazilazi ličnu isповest i postaje svedočanstvo o vremenu u kojem živimo. To je priča o izboru da se ne ćuti, o odbijanju kompromisa sa nepravdom i o veri da pojedinac može imati snagu da pokrene promene. Za rubriku „Prijepoljci van Prijepolja“, ovo je podsetnik da odlazak iz rodnog grada ne znači i odricanje od odgovornosti prema društvu iz kojeg potičemo – naprotiv, ponekad upravo udaljenost daje jasniju sliku i snažniji glas.

Anja Puzović

ПОЛИМЉЕ
Лист за друштвена и политичка питања

ГОДИНА LXV БРОЈ 3072 ЦЕНА 70 ДИНАРА ПРИЈЕПОЉЕ 23 ЈАНУАР 2026

У складу са Законом о медијима, издавач је дужан да објављује информације о медијској активности. Контактне информације: Контактна особа: Јелена Јурић, Контактна адреса: Полимска 1, Пријепоље, Контактни број: 033/710 009, Контактна е-пошта: polimlje@gmail.com

БРОЈ
3072

Издавач:

Информативно предузеће д.о.о.

Полимље

Полимска 1, Пријепоље

Директор и главни и одговорни

уредник:

Владимир Бабић

Редакција:

Верица Кијановић, Ања Пузовић

Сарадник:

Радоман Ирић

Компјутерска припрема:

Есад Мушкић

Претплата:

годишња 5000 динара,

полугодишња 2500 динара

Претплата у иностранству:

10000 динара

Путем интернета:

3000 динара (PDF)

Можете се претплатити и путем

онлајн сервиса novinarnica.com

Телефон: 033/712555

Емаил: polimlje@gmail.com

Веб: listpolimlje.info

Инстаграм: @list.polimlje

X: @list_polimlje

Фејсбук: Лист Полимље

Жиро рачун:

ОТП Банка

325950060003078636

Штампа:

Графокартон Пријепоље

033/710 009

Тираж:

300 примерака

ПОЛИМЉЕ
Лист за друштвена и политичка питања

Од 1. фебруара 1932. до 1. јануара 1938. године у Пријепољу су излазили напредни листови “САНЦАК”, “РАШКА” и “НОВИ САНЦАК”. После рата први лист се појављује 1. марта 1952. године под именом “ГЛАС ПОЛИМЉА”. Од 1. маја 1953. године лист мења име у “ПОЛИМЉЕ” и тако излази до 27. јануара 1979. године. 1. маја исте године поново је покренут лист “ГЛАС ПОЛИМЉА” који од 29. децембра 1989. године мења име у “ПОЛИМЉЕ”. Указом Председника Републике од 16. маја 1977. године “Полимље” је одликовано орденом братства и јединства са сребрним венцем. YU ISSN 0351-8175